

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN
te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 28 MEI.

Kiezing van 14 juni.

Wij verzoeken de heeren kiezers de volgende namen op hunne stembriefjes te schrijven :

MM. LODEWIK JULLIOT.

Graaf Fr. DE BORCHGRAVE d'ALTENA.

De aanstaande kiesworsteling.

Veertien dagen scheiden ons nog af van de kiezingen voor de Kamer, welke dit jaar op 14 juni gaan plaats hebben, en reeds is de beweging in vier provinciën gaande. Deze provinciën zijn Oost-Vlaanderen, Henegouwen, Luik en Limburg.

De worsteling zal ernstig plaats hebben te Gent, te Charleroi, te Soignies en te Verviers: in die vier distrikten zijn het ministerieelen die tot nu toe gekozen zijn, en het schijnt dat ze het zeer kwaad gaan krijgen.

Van nu af worden ze het gewaar, en geholpen door het gouvernement, spannen ze alles in wat mogelijk is om zich de meerderheid der kiezers gunstig te maken. Hier worden er subsidiën gegeven, elders openbare werken gedeceetreerd, elders nog beloften van plaatsen en gunsten gedaan; met één woord, alles is in rep en roer om uit de moederen de wettige ontevredenheid te verbannen welke ze beheerscht en het ministerieel jok nog meer op de schouders der Belgen te doen drukken.

Wij kunnen nog willen den uitslag der kiesworsteling niet voorspellen, maar wij zijn overtuigd dat indien de katholieken hunne gelederen willen spannen, en pogingen aenvenden die in hun bereik zijn, zij den zegepraal zullen behalen. Maar de middelen welke wij bedoelen, moeten ernstig bij de hand genomen worden: geene halve maatregelen, en vooral geene twistrijverij meer, bij welke men de katholieken onteentigt en vele verbittert. Al te verre is men reeds onder dat opzicht gegaan, en al te dikwijls heeft men hun de vrijheid in vrijen zaken betwist.

De grootste eendragt moet de kiesworsteling voorzitten; het katholiek leger behoort al zijne krachten te kunnen inspannen om den vijand te verdelen. De katholieke eigenaren mogen niet ten achter blijven, maar hun goed voorbeeld moet eenieder tot den strijd aanlokken om een einde te stellen aan 't rampzalige stelsel dat de oproer van 1837 heeft ingehuldigd.

Kerkelijke staat.

Men schrijft uit Rome :

In ons vorig nummer hebben wij gemeld welke onderwerpen het Concilie bezig houden; de discussie wordt in de verschillende Congregatiën geregeld voortgezet. Onderscheidene bisschoppen hebben reeds het woord gevoerd. Donderdag 19 mei, waarop de 54e algemeene Congregatie gehouden werd, heeft Mgr Cullen, aartsbisschop van Dublin, een lange en krachtige redevoering gehouden ten gunste van de *Onfeilbaarheid*, en daarbij de betuiging gegeven, dat geheel Ierland vast geloof aan dit algemeen gevoelen der godgeleerden.

De drukkerij der Apostolische Kamer heeft dezer dagen op last van Z. Heiligheid een officieel staat in het licht gegeven, waarop de namen en titels vermeld zijn van de Vaders, die het recht hebben, om op het Concilie tegenwoordig te zijn; thans is hun getal 1,037. Van dit getal zijn er 702 naar Rome opgekomen, terwijl 335 om wettige redenen dispensatie ontvangen hebben.

Deze 1,037 Vaders zijn of kardinalen, patriarchen, primaten, aartsbisschoppen en bisschoppen, of abten nullius en ordesgeneraals. De verhouding is als volgt :

6 kardinalen hebben de waardigheid van kardinaal-bisschop, allen tegenwoordig in 't Concilie; 30 de waardigheid van kardinaal-priester, van welke drie wegens hen vorgevorderden ouderdom in hunne diocesen hebben moeten blijven; 7 de waardigheid van kardinaal-diaken, allen tegenwoordig in het Concilie.

De patriarchen zijn ten getalle van 11 in het Concilie tegenwoordig, een enkele, de patriarch van Antiochië, Mgr Paul Mashad van den maronitischen ritus, heeft zijn diocese niet kunnen verlaten.

Het getal der primaten is 16; een enkele, Mgr Joseph de Mouca, aartsbisschop van Braga, moest in zijn diocese achterblijven.

Er zijn 741 bisschoppen, van welke 268 niet op het Concilie konden verschijnen.

Van de abten *nullius dioceseos* (zonder diocese) heeft een het Concilie niet kunnen bijwonen.

De abten, generaals der kloosterorden met bisschoppelijke jurisdictie, zijn 22 in getal; 7 hunner hebben afwezig moeten blijven.

De apostolische bestuurder van het diocese van Polosk in Rusland, de eerw. Casimir Somowski, is naar het Concilie gekomen.

De generaals en vicarissen-generaal zijn 29 in getal, onder wie 8 van de Congregatiën der reguliere geestelijken zijn, allen in het Concilie tegenwoordig; 5 voor de kloosterorden, van welke 4 niet naar Rome konden komen; 16 voor de bedelorden, allen tegenwoordig op 't Concilie.

Sedert 8 december 1869 tot op 30 april 1870 zijn 12 vaders gestorven, te weten: de kardinalen François Pentini, Charles de Reisach, Eustache Gonnella en de aartsbisschoppen en bisschoppen Ant. Manatyrski, Bernardin, Frascaola, Edouard Vasquez, François Lueres Peredo, Bernard Mascaron Laurence, Marianus Puigilat y Amigo, Basilio Gil y Bueno, Hieronymus Zeidler (Abt der Premonstreiter orde) en Raphaël Biale.

Landbouw. — Grondverbeteringen.

De grondverbeteringen laten schier overal veel te wenschen over; zij schaffen echter schoone wieden aan daar waar men ze onderneemt. Hier geldt het een moeras met riet bezet, hij gebrek aan eene eenvoudige drainage, die het tot eenen meersch zou herschapen; daar is het reue omheining, die door dezelfde werking dubbel zou opbrengen, of omringing in eene dikke haag, zorgeloos en zonder orde wassende en waardoor de beesten en de vruchtenroovers kunnen kruipen; elders zijn het weiden, waar distel en onkruid heerschen en die zouden dienen verbeterd te worden door wiedingen en door ze te bezetten met hoogstammige fruitboomen, die veel opbrengen.

De al, die men ongelukkiglijk maar al te zeer laat verloren loopen, zou verbaazende uitwerkzelen voortbrengen, indien men ze goot op de weiden die sinds al te langen tijd geene vette hebben gekregen. Laat op de weiden de uitwerpselen der dieren opscheppen en doe ze storten in eene kuip vol water; aldus zult ge u eene kostbare vette voor het gras aanschaffen.

In zekere dalen volgen de beken een grilligen loop, dien men niet afwendt of afdamt voor het bewateren der meerschichten; en nochtans, indien men zulks verrichtte, men zou verscheidene sneden gras bekomen.

Men denkt er ook niet genoeg aan dat men op de natte bodems, die niet kunnen worden droog gelegd uit hoofde van het gebrek aan helling, wissel kan planten omringd van grachten waarin de regenwaters worden gevangen en bij middel van wier aarde men den grond kan ophoogen. Een andere hoek met wissel bezet, in de schaduw of in de nabijheid onzer gebouwen, zou ons middelen aan de hand geven die ons meermalen nuttelooze verplaatsingen zouden sparen.

Eene kleine houtkwekerij zou ons datgene verschaffen wat benodigd is om onze hagen dicht gesloten te houden en onze kapposchen schier kosteloos te onderhouden. De boomen worden dikwijls gesnoeid door den eerstgekomenen of door den roekeloozen van de hofstede, terwijl zij schandere zorgen vorderen om te worden gereinigd; het moet dat ze bedekt, leeften hinnen koste en dient tot schuilplaats aan menigvuldige insecten, die immer schade toebrengen; nu, dit kan worden te keer gegaan door de stammen te bestrijken met kalkwitseel.

De compost, die mits zou weinig kosten kan worden gemaakt, zoude men overal ontmoeten, indien men heter zijne uitwerkzelen op de weiden en de bouwlanden verstand.

Men verzuimt waterkiesbedden aan te leggen dicht bij de bronnen, en wel tot spijt van den loonenden uitweg welke het produkt gemakkelijker zou winnen.

De gemeenlijke waterpoelen, waarvan de nubbaggering goede vette en composten levert met een mengsel van kalk, vinden niet immer liefhebbers die ze in tijden van droogte ledigen.

Men zou ook de holle wegen op plaatsen kunnen bezetten met gras, bij middel van goed zaad, of door er klein hout op te planten; aldus zou men er winst uit trekken en die bodems beletten van dieper te worden en te verbreeden.

De heiden, de oevers en andere niets opbrengende gronden, die niet kalkachtig zijn, zouden kunnen worden bezet met winstgevende plantingen in acacias; alle zouden goede plantingen leveren, indien ze daarenboven bezet waren met lorkenboomen, zwarte oostenrijksche pijnboomen, enz. De aangespoelde gronden bezoomende de rivieren zouden ook van die plantingen kunnen ontvagen.

Op de kalkbodems groeit de wilde vits graag, en tevens verbeterd zij den bodem.

De gemeenten kunnen niet doelmatigher hare geldmiddelen besteden dan aan den behoorlijken aanleg en onderhoud der banen, waaruit heel de wereld voordeel trekt.

Ramp op den IJzeren-weg.

Men leest in den *Moniteur universel* :

« Eene dépêche uit Poitiers ontvangen, meldt ons zulke ernstige tijding, dat wij er bijna niet kunnen aan gelooven.

» Ziehier de dépêche, welke wij, onder alle voorbehouding mededeelen :

« Poitiers, 28 mei, 's middags.

» De posttrein van Limoges, te Poitiers aankomende, zou nabij Saint-Benoist buiten de sporen geloopt zijn. Men zegt, doch ik kan het niet bevestigen, dat de waggons en reizigers in de rivier de Vienne gestort zijn.

De *Gaulois* bevat de volgende dépêche :

« Poitiers, 29 mei 's avonds.

« Dezen morgen, ten 9 ure 54 minuten, is de posttrein, komende van Limoges en gaande naar Poitiers, in de vallei van Clain, van eene helling van 70 voeten gestort.

» Er werden vijf waggons verbrijzeld; men had dooden en gekwetsten te betreuren.

De compagnie van Orleans zendt aan den *Temps*, de volgende inlichtingen over dit ongeluk :

« De trein n° 332, ten 5 ure 's morgens uit Saint-Sulure-Laurière vertrokken, is ten 9 ure 30 minuten, op 5 kilometers afstand van Poitiers, nabij den tunnel van Saint-Benoist, ten gevolge van het breken der as van eenen waggon, buiten de sporen geloopt. Het machien en de eerste waggons zijn op den weg blijven staan; doch de acht laatste waggons zijn van de helling gevallen.

» Drie reizigers, M.M. Bouquillier-du-Retail, grondeigenaar te Batresse; Brouillard, pastoor van Notre-Dame-de-Moutmorillon, en Bradou, soldaat in garnizoen te Lyon, werden op den slag gedood.

» Acht andere reizigers en een beampte van den trein, werden gekwetst.

» Verscheidene geneesheeren, in alle haast uit Poitiers geroepen, hebben aan de gekwetsten de zorgen toegediend, welke door hunnen toestand vereischt werden.

Buitenlandsch nieuws.

Nederland.

Wij vernemen dat het muziekkorps des guides uit Brussel, onder directie van M. V. Bender, binnen eenige weken eene kunsreis door Nederland zal doen. Het korps is geëngageerd den 10 juni te Rotterdam, den 11 te Amsterdam (door de *Koninklijke Nederlandsche Tuinbouwmaatschappij Linnaeus*), den 12 te Arnhem, den 13 te Leeuwarden, den 14 te Groningen, den 15 te Zulfen en den 16 wederom te Amsterdam (*matinée Linnaeus*).

Men schrijft uit Breda, 29 mei :

Heden morgen heeft alhier eene vreeselijke gruweldaad plaats gehad. Eene huisvader met name J. L., heeft zijne huisvrouw bijna den hals doorgesneden. De dader is dadelijk in arrest genomen en aan de vrouw de geneeskundige hulp toegediend. Zij is nog niet buiten gevaar. De oorzaak dezer wandaad wordt aan huiselijke twist toegeschreven.

Maandag morgen ten 5 ure, begaf zich zekere K. v. V., koopman in vossen, oud 51 jaren, wonende te Breda, met zijne hondkenar naar buiten en was nauwelijks even buiten de stad, ter hoogte de herberg *Tivoli*, onder Teteringen,

gekomen of hij kreeg een toeval en viel tegen den grond; na eenigzins daarvan bekomen te zijn stond hij op en wilde zijnen wrg vervolgen, maar pas had hij weer een tiental schreden gedaan of hij zakte andermaal ineen en was een lijk.

De voor het karke gespannen hond legde zich bij het ontzielde lichaam zijns meesters neer en toen eenige voorbijgangers het lijk bespeurden en naderen wilden, wist hij als trouwe wachter hen op een eerbiedigen afstand houden. Wat men ook in 't werk stelde om het dier tot bedaren te brengen, alles bleef vruchteloos, tot dat men het een strap over den kop wierp en daarmede van het lijk afwierp.

De politie die middelerwijl ter plaatse aanwezig was, legde nu den overledene in het karke om hem naar de stad te vervoeren. Het koste echter moeite om den hond aan het trekken te krijgen; met ingetrokken staart en steeds omziende naar zijn overleden baas, trok het zoo trouwe dier, dat waarlijk een minder hard lot verdiende, eindelijk het karke langzaam voort.

Italië.

Men leest in den *Figaro*: De italiaansche politie heeft een complot tegen het leven van koning Victor-Emmanuel ontdekt. De koning moest zich naar de paardenloopen der Cassines, nabij Florencië begeven en op 't laatste oogenblik vernam men, dat er zich een onbekende bevond, welke gansch gewapend was om zijn ontwerp uit te voeren. Die kerel maakt deel van eene der geheime maatschappijen, welke sedert eenige maanden Italië in beweging brengen.

Men heeft het gerucht doen loopen, dat Garibaldi Caprera verlaten heeft. Dit gerucht wordt heden per depeche uit Florencië gelogenstraft.

Het assisenhof van Napels heeft zijn vonnis uitgebracht tegen de bende Manzi, die M.M. Moens en Murrac, engelsche onderdanen, heeft gekaapt. Manzi en twee andere roovers zijn ter dood veroordeeld; negen tot levensdurende dwangarbeid, drij tot 21 jaren en een tot 20 jaren dwangarbeid.

Engeland.

ZEVENVOUDIGE MOORD.

Een zevenvoudige moord is, waarschijnlijk zondag morgen, even na het aanbreken van den dag, gepleegd in het engelsche dorp Denham, nabij Uxbridge, aan den grooten weg tusschen die stad en Oxford gelegen. De slachtoffers zijn, Emanuel Marshall, een smid en fabrikant van landbouw werktuigen, een braaf en oppassend man van 35 jaar, zijn vrouw, nagenoeg even oud, zijne zuster iets jonger (die een paar dagen met een jongen tuinman uit Herefordshire in 't huwelijk zou treden), drie kinderen van 4 tot 8 jaar (het jongste kind was elders gelogerd, wegens de drukte met het huwelijk der tante) en de grootmoeder van 't gezin, eene vrouw van 77 jaar.

De woning stond, buiten het dorp, tamelijk afgelegen, zoodat het tot dinsdag morgen heeft geduurd, eer de moord werd ontdekt. Een meisje, dat het bruidskleed van de arme Marie Ann kwam thuis brengen, geen gehoor kriy-gende, gaf het eerste alarm. Een van de bureu, met behulp van eenen voorbijganger, de deuren van het overal gesloten huis, geforceerd hebbende, zag allereerst de lijken van Marshall's vrouw en schoonzuster en van de twee oudste kinderen.

Onmiddellijk werd de politie onthoden en nu vonden men in een ander vertrek de grootmoeder, met het jongste kind in hare armen, even vermoord en eindelijk in de smide, bedekt met eenen hoop oude zakken en vuil, het lijk van Marshall zelf. Al die moorden zijn volbracht met een grooten smidshamer, een bijl en een pook, welke men terug gevonden heeft.

Twee horlogiën met de kettingen er aan, benevens de schoenen en een paar kleedingsstukken van den vermoorden man werden vermist. Daarntegen had de moordenaar (zoo althans een man al die gruwelen achter elkaar kan hebben gepleegd) eenige bebloede vossen van zich zelve achter gelaten. Deze stukken (ook de vermiste, die gedeeltelijk teruggevonden zijn) zullen als bewijs moeten dienen tegen den man, die als verdacht van den moord, te Reading is gevat.

Het is zekere John Jenkins, die pas uit de gevangenis was ontslagen voor eene zaak, waarin Marshall tegen hem had getuigd. Zeer vermoedelijk is dus waak de drijfeer geweest dezer afschuwelijke misdaad. Te High Wycombe is ook zekere Robinson gearresteerd, verdacht van medeplichtigheid.